

Parochiegegevens

Parklaan 3
6045 BS Roermond
Tel. 0475-315461

info@kapelinhetzand.nl
www.kapelinhetzand.nl

NL50 RABO 0144 1512 43

Kapelgids

Jaargang 73 editie 9
Datum 08-06-2019

Bezorgklachten
Tel. 0475-315461

De Week Nederlandse Missionaris (WNM)

Zoals u ongetwijfeld weet vraagt de Week Nederlandse Missionaris (WNM) ieder jaar in de week voor Pinksteren onze aandacht voor onze Nederlandse missionarissen. Ook dit jaar stel de WNM ons twee missionarissen voor en het werk dat zij doen. Omdat het artikel te lang is voor één Kapelgids zullen we het gedeelte over Inge Kuiphuis in een volgende gids publiceren.

De Week Nederlandse Missionaris (WNM) zet zich in voor Nederlandse missionarissen en missionair werkers. Elk jaar voert de WNM campagne voor deze mensen, die zich elke dag met hart en ziel inzetten voor hun medemens. Dit jaar staan Jet Nauta missionair werker in Mexico en zuster Willy van Mer uit Kameroen centraal in de campagne. Zij zetten zich in voor de ander, net als honderden missionarissen en missionair werkers wereldwijd. Vanuit hun geloof gaan zij de strijd aan tegen armoede en onrecht. Samen gaan zij op zoek naar perspectief en hoop, op weg naar een betere toekomst en een wereld waarin iedere mens meetelt.

‘We erven deze wereld niet van onze ouders, maar lenen deze van onze kinderen’

‘Ik ben geraakt door het lot van de inheemse bevolking in Chiapas, daarom blijf ik me inzetten voor de Maya’s,’ vertelt Jet Nauta (48). Met steun van de Week Nederlandse Missionaris en de parochie H. Laurentius in Hoogkarspel is zij als missionair werker uitgezonden naar Mexico. Het land waaraan zij haar hart heeft verloren.

Geraakt door de barre omstandigheden waaronder de Mayabevolking leefde -en nog steeds leeft- besloot Jet zich voor hen in te zetten. ‘Internationale solidariteit is hard nodig om onrecht te bestrijden,’ weet de van oorsprong Amsterdamse. Daarom werkt Jet bij de vredesorganisatie Sipaz (Servicio Internacional para la Paz) in San Cristobal de las Casas in de zuidelijke deelstaat Chiapas. Het is een van de armste gebieden in Mexico, maar met zeer rijke bodemschatten. Sipaz maakt zich sterk voor de inheemse bevolking, begeleidt kwetsbare groepen, stuurt waarnemers naar de gebieden zodat de Mayabewoners veilig zijn. Want zij wonen op land dat interessant is voor overheden en grote organisaties vanwege de bodemschatten die er liggen. De Maya’s worden bedreigd, van hun land verjaagd, ontvoerd of, nog erger, vermoord. Jet: ‘We zijn aanwezig bij situaties waar de kans aanwezig is dat het geweld escaleert zoals bij demonstraties, bedevaarten en andere bijeenkomsten. Wij zoeken ook mensen op in de inheemse dorpen die door geweld op de vlucht zijn geslagen en nu in de bergen onder een zeiltje bivakkeren.’ En dat brengen Jet en haar collega’s internationaal onder de aandacht.

Basisgroepen

In de strijd worden zij gesteund door het bisdom en de parochies. Sipaz werkt samen met de basisgroepen van de katholieke kerk. Via verschillende eigen media informeren Jet en haar collega’s over de situatie in het zuiden van Mexico.

‘In de gemeenschappen geven wij workshops over verschillende onderwerpen zoals het oplossen van conflicten zodat de mensen de handvatten krijgen om zelf te werken aan een duurzame vrede,’ zegt Jet. ‘De inheemse bevolking organiseert zich voor het behoud van hun leefgebied en moeder aarde. We erven de wereld niet van onze ouders, maar lenen de wereld van onze kinderen.’

Emancipatie

Daarnaast werkt Jet met de inheemse vrouwen in het vrouwennetwerk in het bisdom. Vertegenwoordigsters komen vier keer per jaar bijeen voor een vormingsweekend. Deze 130 vrouwen vertegenwoordigen een veelvoud van vrouwen uit het hele bisdom. ‘Samen lezen zij de Bijbel met de ogen, gedachten en het hart van de vrouw,’ vertelt Jet. Het zorgt voor een kijk op de eigen situatie en voor emancipatie van de vrouwen. ‘Zij zijn ook geschapen naar het evenbeeld van God en ook zij hebben rechten, net als de man, en hun stem mogen zij laten horen en daarvoor mogen zij strijden.’ Met dit werk worden 75.000 vrouwen in zo’n drieduizend dorpen bereikt tot in de meest afgelegen gebieden. Vrouwen die nu in hun dorpsraad hun mening geven, die nu als leider in

de gemeenschappen worden gekozen, die hun stem laten horen en samen met de mannen de toekomst bepalen.

Pinksteractie

‘Dat ik dit jaar een van de personen ben die in de campagne voor de Pinksteractie in de schijnwerpers sta vind ik een hele eer. Niet zozeer voor mijzelf, maar voor de mensen voor wie ik het allemaal doe; de inheemse Mayabevolking in Chiapas, van wie ik het verhaal voor het voetlicht mag brengen.’

Zuster Willy is nu een vluchteling met een tas

Ze moest in oktober Kameroen uit vluchten waar ze op dat moment alweer vijftien jaar werkte: zuster Willy van Mer. Toen de Missiezuster Catechisten van het Heilig Hart hoorde dat opstandelingen haar wilden ontvoeren en losgeld wilden vragen voor haar vrijlating, besloot ze met haar medezusters voor enkele maanden naar huis te gaan. Met pijn in haar hart verliet zij de kliniek in Baba. Na bijna veertig jaar als missionaris gewerkt te hebben in Afrika is zij plotseling een vluchteling met een reistas. De Week Nederlandse Missionaris steunde zuster Willy eerder met een toelage voor haar verlof. Op de Inspiratiedag van de WNM op 11 mei is zij een van de sprekers.

Het is vooral sinds 2016 onrustig in Kameroen. Het Engelstalige deel wil zich afsplitsen van het Franstalige. Dat gaat steeds vaker gepaard met zwaar geweld. ‘We hoorden schieten en zijn snel naar binnen gegaan,’ vertelt zuster Willy. Zij had in Baba een huis vol zwangere vrouwen die bijna uitgerekend waren. Zij moesten met hun dikke buiken onder de bedden schuilen. In korte tijd zijn een seminarist, een jonge Mill Hill-missionaris en een Amerikaanse Baptistenpastor vermoord.. Zuster Willy heeft een dubbele roeping; zij is religieus en verpleegkundige. In 2003 kwam zij naar Kameroen, nadat zij vele jaren in andere Afrikaanse landen had gewerkt. ‘Ze hadden iemand nodig in de kliniek en samen met medezuster Josefina ben ik ernaartoe gegaan.’ Zij kwamen eerst in het zuidoosten van Kameroen terecht bij de pygmeeën en moesten letterlijk de bush in. Het kostte zuster Willy en zuster Josefina behoorlijk wat overtuigingskracht om de kinderen te kunnen vaccineren tegen ziektes als DTP, polio en meningitis.

Rennen

Na anderhalf jaar werd zij door haar congregatie naar het noordwesten van Kameroen gestuurd. In Baba runt zuster Willy de kliniek, waar inmiddels professionele lokale krachten werken. Zij organiseert de verpleeg- en kraamafdeling, maakt de roosters, controleert de boeken, doet consultaties en bij gecompliceerde bevallingen wordt steeds haar hulp ingeroepen. ‘Om acht uur ’s avonds loop ik altijd nog een ronde,’

vertelt zuster Willy. Regelmatig krijgt ze van de arts in de kliniek te horen dat ze te hard rent. Maar daar reageert zij laconiek op. 'Ik heb het nodig en mijn lichaam ook.'

Licht uit

Dan zijn er ook nog de projecten waar zuster Willy zorg voor draagt. Dankzij de steun van de parochie Kerkdriel liggen er tien zonnepanelen op het dak van de kliniek, zodat er voldoende stroom is voor operaties, echografieën en licht tijdens de bevallingen. 'Het was meer dan eens voorgekomen dat het licht uitviel tijdens een bevalling.' Gelukkig behoort dat tot het verleden. Zuster Willy moet er nog wel steeds op blijven hameren bij collega's en patiënten om de lichten in de kliniek 's avonds om 20.00 uur uit te doen. 'Die laten gerust de hele nacht het licht branden,' vertelt ze. 'Maar om te praten of tijdens je slaap heb je dat licht echt niet nodig.' Geld voor een hekwerk rond de kliniek kreeg zij ook bijeen dankzij de jaarlijkse inzameling voor de missionarissen tijdens de kermis in haar geboortedorp. 'Er liep van alles zomaar binnen. Van een geit tot halvegaren.' Nu kan niemand zomaar binnenkomen, wat goed is in deze onrustige tijden. 'In al die jaren dat ik werk heb ik dit nog niet meegemaakt. Nu ben ik een vluchteling met een tas.' Zuster Willy wacht op het moment dat zij terug kan gaan naar Kameroen en weer de handen uit de mouwen kan steken in de kliniek.

Liturgische kalender

09-06	Pinksterzondag
10-06	Tweede Pinksterdag: Heilige Maria, moeder van de kerk
11-06	H. Barnabas, apostel
13-06	H. Antonius van Padua, priester en kerkleraar; Onze Heer Jezus Christus, eeuwige Hogepriester
14-06	H. Lidwina, maagd
16-06	H. Drie-eenheid
19-06	H. Romualdus, abt
21-06	H. Aloÿsius Gonzaga, kloosterling
22-06	H. Paulinus van Nola, bisschop; HH. John Fisher, bisschop en Thomas More, martelaren

Kerkdiensten

In het weekend van 8 en 9 juni vieren we het Pinksterfeest. Het is tevens het einde van de week voor de Nederlandse Missionaris. In de eucharistievieringen van dat weekend zullen we ook aandacht besteden aan onze missionarissen, De vieringen zijn mede voorbereid door onze MOV-groep.

De eucharistieviering van zaterdag 8 juni om 18.30 uur zal muzikaal worden verzorgd door het St. Alfonsuskoor.

Maandag 10 juni, tweede Pinksterdag zijn de eucharistievieringen als op zondag en dus om 9.00 en 11.30 uur

Zaterdag 15 juni is er weer een woord- en communieviering .

Misintenties

Za. 08-06	18:30	Annie van Bree-Heldens
Zo. 09-06	09:00	Lies Kessels-Fonteyn als zeswekendienst
Zo. 09-06	11:30	Uit dankbaarheid; Miem Steffanie-van de Broek voor haar verjaardag; Overleden ouders Bloemen-Mulders en overleden familieleden; Een vijftigjarig huwelijk
Za. 15-06	18:30	Overledenen van de familie Jeurissen-Sniedt als jaardienst; Leo Seevens als 2de jaardienst
Zo. 16-06	09:00	Bijzondere intentie
Zo. 16-06	11:30	Els Reijnen als zeswekendienst

BERICHTEN

Kinderbetrokkenheid

Binnen de parochieraad is er in de laatste bijeenkomsten veel nagedacht over hoe we kinderen meer betrokken kunnen laten zijn bij onze vieringen. We hebben natuurlijk de Kinderkerk, die iedere eerste zondag van de maand gehouden wordt in de Alfonsusschool/Synergieschool. Die kinderkerk begint altijd om 10.00 uur. Daarnaast kennen we de gezinsvieringen die met name rond de grote feestdagen gehouden worden. Twee momenten waar kinderen actief mee kunnen doen. Verder hebben we natuurlijk ook nog de kinderwoorddienst die meestal bij een jongerenviering gehouden wordt. De kinderen gaan dan onder begeleiding mee naar de sacristie, waar ze met hetzelfde thema op hun eigen niveau aan de slag gaan. Vanuit het nadenken over hoe je kinderen meer betrokken kunt laten zijn bij onze eucharistievieringen is nu het initiatief genomen om op de tweede zondag van de maand de kinderen in het begin van de viering uit te nodigen om met de voorganger mee te gaan naar de doopkapel achter in de kerk om daar een kleurplaat in te kleuren of samen met een volwassene een boekje te lezen. Dit omdat het voor kinderen vaak een te grote opgave is om stil te zitten. Zondag 9 juni zijn de kinderen dus van harte welkom om hieraan mee te doen.